

ΤΟ ΕΑΚΟΥΣΤΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

Θ. Β.

Τὸ σπήλαιον τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας
τοῦ ἀγίου Ὁρούς "Ἀθωνος"

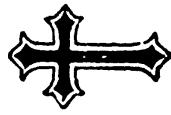
Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς θαυματουργοῦ τικένος τῆς
περιγίας ἐνδέξει Δεσποίνης πάμπαν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μερίας, τῆς χνομάζομένης «Ἐγγυη-
τῆς» καὶ ἐπιλεγομένης τοῦ «Ἀκαθίστου μυνεύ»
ἔοραζομένης δὲ τῷ Σαββάτῳ τοῦ 'Ακαθίστου
ῦμνου τῆς Ε' ἐβούμαρτος τῶν Νησιῶν.

ΕΓΡΑΦΗ ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΝΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μοναχοῦ Ράπτου ἐκ Στρεβόβης, τῶν Δάφνης, τῶν Καλαβρύτων
τῆς Ηλεοκονώνησου, ἐν τῷ περικαλλεῖ λεόφυ ναψ τοῦ Ακα-
θίστου ῦμνου, μονάζοντας ἐν τῇ Ἱερᾷ Σκήτῃ τῆς ἀγίας Τριά-
δος τῶν Καυσοκαλυβίσθων ἄγιος Ὅρος Ἀθωνος, 1950.

1955
τού τυπογραφείου της "ΑΓΙΟΡΕΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ",
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ν. ΣΧΟΙΝΑ
ΕΝΒΟΛΩ

ΤΟ ΕΑΚΟΥΣΤΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

Τὸ σπήλαιον τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου
τῆς ἐροῦς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας
τοῦ ἀγίου Ὁρούς Ἀθωνος

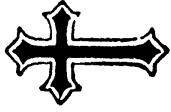
Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς θεουματισμογενῆς εἰκόνος τῆς ἡ-
περαγίας ἐνβάσκου Δεσποτίνης τήμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀπειπορθεόντων Μαρίας, τῆς ἀνομαλομένης τῆς Εγγυη-
τῆς καὶ ἐπαύλεγομένης τοῦ Ἀχριτούρου Βιβλου

ἐνραζομένης δὲ τῆς οὐρανοφέρου ἀκριτικῆς
οἵμνου τῆς Εἰρηνεμάκυρος τοῦ Ακριτούρου

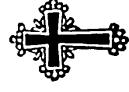
ΕΓΡΑΦΗ ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΝΔ. ΚΥΡΙΗΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μοναχὸν Ράκτου ἐξ Στρεψόβης, υἱὸν Δάφνης, τῶν Καλαβριώνων
τῆς Ηλεοκοννήσου, ἐν τῷ πρεμικαλλεῖ ιερῷ ναῷ τοῦ Ακα-
θίστου θησαυρού, μονάχοντος ἐν τῷ ιερῷ Σκήνῃ τῆς ἀγίας Τριά-
δος τῶν Καυσοκαλυβίων ἀγίου Ορούς Αθωνος, 1950.

1955
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ "ΑΓΙΟΡΕΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ..
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ν. ΣΧΟΙΝΑ
ΕΝΒΟΛΩ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, τῆς ὀνομαζούμενης «Ἐγγυτῆς» καὶ ἐπιλεγούμενης τοῦ «Ἀκαθίστου Σύμνου», ἐν τῷ Σπηλαίῳ τοῦ Ἅγiou Ἀθανασίου τῆς Ι. Μονῆς Μεγάστης Λαύρας, τοῦ Ἀγ. Ορούς "Ἀθωνος".

Πρὸς τὰ νότια μέρη τῆς Μονῆς Μεγάστης Λαύρας τοῦ οσίου Πατρὸς Θημῶν Ἀθανασίου, εἰς αργυρώδες μέρος, ἀπέκχον αὐτῆς περὶ τὴν μίαν ὥραν καὶ ἑγγὺς τῆς Σκήτης τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὑπάρχει Σπήλαιον βαθύτατον, εἰς δὲ ἀναθεν κτίτωρ τῆς Λαύρας δ. Ἀγιος Ἀθανασίος επισκεψήν ήσυχατικήν του φυχοσωτήριον τροφήν, διενύων τὸν περισσότερον καιρὸν ἐν αὐτῇ, καγουρήμενος μόνος μόνῳ Θεῷ.

Κατὰ τὸ ἔτος 965 ἀπὸ Χριστοῦ, διε έκτισθη ἡ Μεγίστη Λαύρα, λέγεται ἐκ παραδόσεως διε ἐφάνη κατ' ὄνταρ εἰς τὸν Ἀγιον Ἀθανάσιον ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἀκτινοβολούσα μὲ οὐράνιον καὶ ἀπερίγραπτον φῶν, εἰπούσα αὐτῷ «Σπάγε δοῦλε μου Ἀθανάσιε εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ οἰκουμενικοῦ εἰς τὸ ἐκεῖ Σπήλαιον καὶ ἐγερὲς αὐτοῦ θὰ εὑρηγε τὴν ἑμήν εἰκόνα». Γενομένης ἡμέρας γήλθεν εἰς τὸ ἀκρωτήριον μετὰ χρᾶσας καὶ ἀγαλλιάσεως δ. Ἀγιος, μετὰ μεγάλου δὲ κόπου κατῆλθεν ἐ-

Τὸ σπήλαιον τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθω

κέντηγυ τὸν φρικαλέων κρημάνην, δστις μέχρι τοῦ Σπηλαίου, εἶναι περὶ τὰ 200 μέτρα, καὶ εὑρῶν τὸν σύρραιον θησαυρὸν ἔχαιρε τῷ πνεύματι, ζυγάπεμπων δοξολογίας εἰς τὸν Θεόν καὶ φάλλων διαφόρους ὥρδας καὶ τοὺς Ἀρχαγγελικούς ὅμοιους πρὸ τῆς Εἰκόνος τῆς Γενεράγιας Θεούρου. Διδών τὴν εἰκόνα εἰς χεῖρας μετὰ τρόφους καὶ εὐλαβείας ἐκάρμισεν αὐτὴν εἰς τὴν ποθητήν του Διάρραγη, οὐαὶ ἔχῃ αὐτὴν ὡς ζυγάπεμπτον θησαυρὸν καὶ φυλακτήριον, καὶ τὴν ἔθεσεν ἐντὸς τοῦ καθολικοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ, προσκυνουμένην ὑπὸ πάντων τῶν ἐκεῖ Πλατεῶν· ἐπελθούσῃς δημοσίᾳ τῆς υπατεῖας καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀνεκάρησεν ἢ εἰκὼν ἀσοράτως καὶ ἀπῆλθεν εἰς ὁ ἔξελεξατο ἔρδου αὐτῆς ἐνδικτήμα.

Τὴν ἐπομένην ἀπορροῦν δ "Αγιος διά τὸ συμβάν, κατῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὸ Σπήλαιον ἔνθα εὗρεν αὐτὴν εἰς τὴν ιδίαν ὡς καὶ πρότερον θέσιν καὶ γένῳ κλίνας καὶ μετά δικρέων ἀποσακτίμεος ἐλαβεὶ καὶ ἐφερεν αὐτὴν εἰς τὴν Λαύραν, ἐναποθέσας εἰς τὸ ιδίον μέρος τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον ἀνεκάρησεν ἢ Εἰκὼν εἰς τὸ ρηθὲν σπήλαιον. "Ἐκτοτε πλέον δὲν ἐτέλιμησεν ὁ δστος νὰ τὴν μετακινήσῃς ἀφήσας αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸν μέρος δησου μέχρι τῆς σήμερον εὑρίσκεται.

"Ἐκεῖ πολλάκις ἥρχετο δ ἄγιος Ἀθανάσιος καὶ θίασ τὴν μεγάλην Τεσσαρκοστήν ἥσυχάζων, υγιεύων, ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος πρὸ τῆς εἰκόνος εληγην τὴν μεγάλην Τεσσαρκοστήν καὶ μόνον τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐπεστρεψεν εἰς τὴν Δαύραν του, μιμούμενος τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ τότε Πλατέας, οὐαὶ ἐορτάσῃ μετὰ τῶν πνευματικῶν του καναὶ τὸ κασμοχαρμόσυνον Ἀγιον Πάνσχα.

Παρ' ολας τὰς πολλὰς φροντίδας, τὰς δποίας εἰχε πρὸς

διοίκησιν τῆς Μονῆς καὶ τοῦ πολυπληθεῖοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ ποιειμένου, δὲν ἔπαυε μέχρις τέλος τῆς ζωῆς αὐτοῦ νὰ μεταβάσῃ εἰς τὸ προσφυλές αὐτῷ ἥσυχατερήριον. Εἰς τὸ σπήλαιον λέγω τοῦτο καὶ νὰ συνουλῇ μαστικῶς μετά τῆς Κυριακῆς καὶ προσαντιδος τοῦ λεπτοῦ τέλου, ἐκτισε δὲ ἐντὸς τοῦ σπηλαίου καὶ μαράν ἐκάλησίν καὶ ἔτερον παρεκκλήσιον εἰς τιμὴν τοῦ θυμιατούργου ἄγ. Νικολάου.

"Ωρίσε δὲ νὰ ἐορτάζηται ἡ Πρωτοήγια μεγαλοπρεπῶς τῷ Σεβαστῷ τοῦ Ἀκαθίστου Ύμνου τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστεῶν καὶ νὰ ἀποστέλλωνται πάντα ἐκ τῆς Μεγαστηρίας Λύρας ἥτοι ἀγροῦ, θυμιάματα, φύλαται, ἱερομόναχοι καὶ διάκονοι, νὰ τελῶσιν ἄφ' ἐσπέρας ἀγρυπνίαν παννύχιον κατὰ τὴν εὔφραγίανται ἐπὶ πόλυρκψου τραχιένδρην πάντας οἱ ἔκει μεταβάσιστες πανηγυρισταὶ πατέρες τὴν παραμυθαίν, δηλ. τὴν Πλακακεύην καὶ τὴν ἐπαύρητον ήμέρην τῆς ἔρτης.

"Ἄδεται δὲ εἰς αὕτην ἡ θυμιατωργὸς εἰκὼν, τῆς Θεοτόκου ξηθεύειν τὸ ρυθμὸν τηρήσαι τοῦ διόνου, Αθυανακίου· μένη της ἀπὸ τὸ 'Ιεροσόλυμα καὶ δι τὸν ίδια, τὴν ὑπαίκην δισεῖα Μαρίαν ἢ Αιγανίτικην ἐγγυητὴν διὰ τὴν ἀποκήγην καὶ τῶν προτέρων αὐτῆς ἀμαρτημάτων, συμπεράνουσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐν τῇ εἰκόνι ἐπιγραφῆς «ΜΡ ΘΟΙ» ΕΓΓΥΗ. ΤΗΣ» καὶ δι τοῦ Εὐχαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

"Ἀλλοι πάλιν λέγουσιν δι τὴν θήλην Κωνσταντίνουπολεῖν ἐν τῷ ακρῷ τῆς εἰκονομαχίας.

Ταῦτα ἐν ἀλλαγαῖς περὶ τῆς παραδόσεως, τῆς ἐν τῷ σπήλαιῳ φεγγέως τῆς θυμιατωργοῦ λεπτοῦ λεπτοῦ τῆς θεοτόκου καὶ ἀεταρχθέντοι Μαρίας ὑπὸ τοῦ διόνου καὶ Ηεσφόρου πατρὸς θημῶν ἄγριου Αθυανακίου τοῦ ἐν "Αθύ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΟΤΥΦΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΟΤΥΦΑ

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

**Περὶ ἔξαιτονος θαύματος γενομένου ἐπὶ τῶν ἡ-
μερῶν μαζὸν τῆς ἵερᾶς εἰκόνος τῆς Υπερο-
γίας ἐνδόξου Δεσποτὸντος ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ἱεροτομῆ-
τοῦ». Ἐν τῷ στηλαῖω τοῦ ἀγάνου Αὐθα-
νασίου τοῦ ἐν "Αὐθῷ.**

K"Αθω εἰ κατατερπιαὶς ἐκεῖνος πεισμένης, γενετής πολλὰς
μονάχος, συγγένεις καὶ κελλίες κατέτερψε καὶ λίσιας ἐπέφερε
μεγάλας διάβασις εἰς τὴν οἰκίαν Μονῆς τῶν Ἱεροτό-
κων Κωνσταντινίου, καὶ μικροτέρας εἰς τὰς λοιπὰς Μονάχας,
τὴν μετέναν θὲ εἰς τὴν εὐρὺν Σκήτην τῆς ἀγίας Τριάδος τῶν
Κωνσταντινίων, κατεῖχε φθιτεῖσιν πολλάνην καλυπτῆν τὸν πε-
ποτήντων, ἥράχων, καθύπαντος καὶ τὴν Σκήτην τῆς ἀγίας "Αγ-
ιης, ἁγίας Βασιλείου καὶ τῆς Ρωμικωνίης τοῦ πιμένου Προσδο-
μού καὶ λιπάνης ἐρημητήριων καὶ κελλίων, χωρίς νάξον
καὶ ζυθώπινα θύμιτα διέτι: κατεπλάκωσε καὶ κατεπνιγμεν
ἔννεα καὶ Ηρώων, ἐπτὰ μοναχῶν καὶ δύο λαΐκον, στίνες έ-
ψηρευσην εἰς τὴν θέσιν πληρίων τοῦ ἄγίου Νείλου,
καὶ πέντετον τῶν ἀγίων Ιεράρχων, ἑπτὼν ἀπεσπάσθη τὸ μέρος
τοῦ βιστούσος καὶ ἐξεσφευσθεντοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ θέω τοῦ
διπότου παραστατικοῦ: φρίκην εἰς τοὺς ὑπέρ αἰτωθεν πλέοντας
καὶ διαβαίνοντας.

Τίς εἰς φιλονίκησεν ἡ Κυρία Θεοτόκος ή «Ἐγγυητής» ἐν
τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἄγίου Ἀθηναίου: Συνήθειαν είχον οἱ ἐν
τῷ σπηλαίῳ ἥγεντος Καλλίθεος Πλατείας, τέσσαρες ὅπερες τὸν Κύ-
ριον ὃντας ἐξ αὐτῶν ερωμένοντας καὶ πιευματικός, Χαρ-

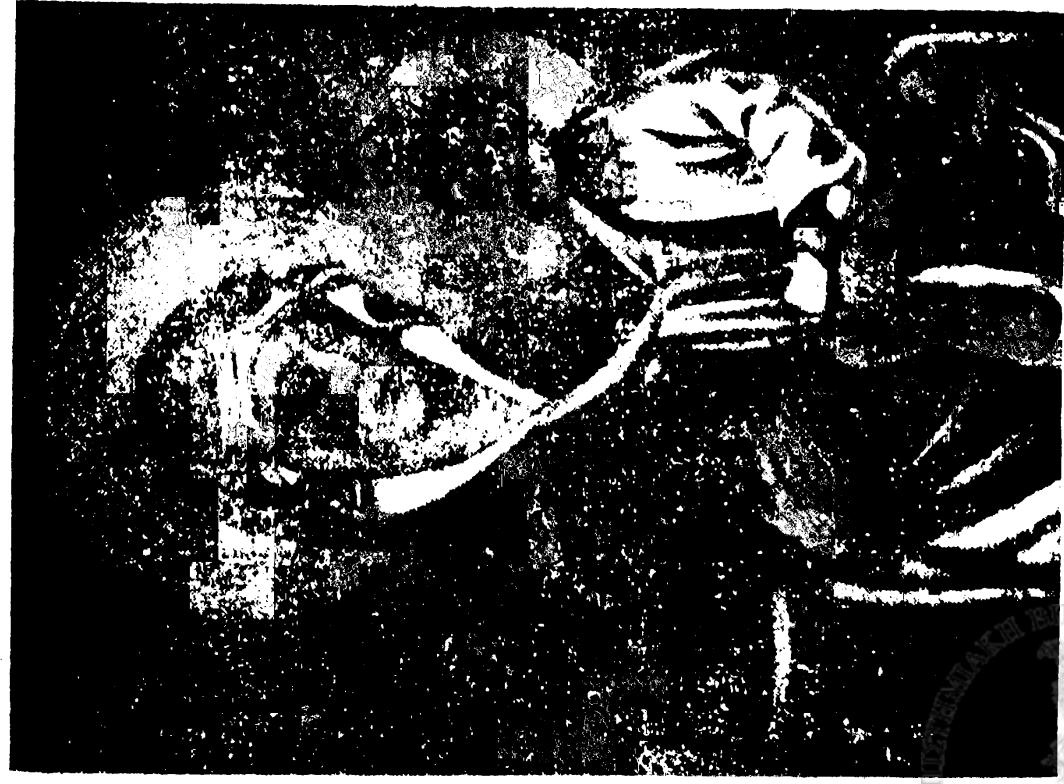
τῶν δινοματίζειν, ἐραστὴς τῆς μελέτης καὶ ἀντιγραφεὺς δι-
αφέρων ἀνεκδότων ἀκολούθων ἀγίων, καὶ συγγραφεὺς τοῦ
Μεγάλου Γερουτικοῦ 6.βιλίου, τῶν Πλατερικῶν θιερίων, καὶ θησα-
ροφυλάκιον τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὸ ἐποίων εὑρίσκεται
τὴμερον εἰς τὴν πλατείαν διελισθήκην τῆς ακλύνης τοῦ
«Ἀκαθίστου θύμου τῆς Θεοτόκου, ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἀγίας
Τριάδος, τῶν Καυσοκαλυβίων», νάξοντας κατὰ τὴν ἔ-

κτηγην τοῦ μεσονυκτίου καὶ νάξοντας τὴν ἀκόλουθων τὴν ἀναγνώσιον
τῶν ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπαστίαν ἐκείνην νύκτα, τῇ φιλονέμησεν
ἡ Κυρία καὶ προστάτις καὶ σκέπη τῶν μετὰ πίστεως προ-
στρεχόντων πρόδει αὐτήν: Νάξοντας τοῦ θηγού δῶς ἄγω.
Θεν πιευματικός Χαρίτων θύμοισιν ὑρων πρότερον καὶ ἀφοῦ
ἔξιπνησε καὶ τοὺς ἀλλούς τρεῖς πατέρες εἰσῆλθεν εἰς τὸ
σπήλαιον (διότι τὰς οἰκήματα καὶ κέλλαι τῶν πατέρων,
εἰγιτι εἶναι τοῦ σπηλαίου, οἱ δὲ δύο ναοὶ καὶ τῆς Παναγίας
καὶ τοῦ Θυμιατουργοῦ ἀγίου Νικολάου ἐντός) καὶ ἡρέτων
τὴν ἀκόλουθίαν. Κατὰ δὲ τὴν ἐκτηγη ἀκριβῶς ἥρχισε νάξοντας
ταὶ δῆλοι τὸ σπήλαιον καὶ ὀγκωδέστατοι λίθοι ἐπιπτων ἐκ
τῶν ξυλίθων δράχων μετὰ τοσούτου κρήτου ὥστε ἐνδυμάζει τὰς
ετοι οὐλαν τὸ Όρος διερήγγυντο δύο κρατήρος ἥρχι-
στείου καὶ δύο τὸ πᾶν ἐχάκνεται. Οἱ καταφερθεντοι δὲ δύγκω-
δεις δράχοι παρέσυρον καὶ τὰ ἔξαθεν τοῦ σπηλαίου οἰκήμα-
τα τῶν πατέρων μέχρι τῆς θαλάσσης ἀπεχόντης περὶ τὰ
300 μέτρα. Παισιοτερέστως ἡ Κυρία Θεοτόκος, προστάτις
καὶ φρουρός, ἐσκέπασεν αὐτοὺς ἀκλύνεις ἐντὸς τοῦ σπηλαίου
χωρίς νάξοντας σύνεματαν σωματικὴν θλιβελην. Ἀφοῦ δὲ
ἔφθασεν ἡ ἥμέρα, ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου δοξάζοντες τὸν Κύ-
ριον καὶ εὐχαριστούντες τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἥτις τοὺς δι-

Աղջեւէս Տէ չկրթ: Եղանակ էլու: Պկ Թշնկար, Յէ: Ի Կրչի: Ավ-
րամքատ Էյշչպէ Ռի Նէն: «Եբահաւուց», Խթթւցու է Կրչ-
ժան Սիւծ Աշտաշ ԿՈՒՆ Ռի Ն Է: Կ Եղանակ Ռի Ա Մնան ՀԵՇԹԻ, Ա Մնան ՀԵՇԹԻ Է: Ե ԵՇԹԻ Ա Մնան ՀԵՇԹԻ.

Προσκυνητές ου κύριε, γῆτε καὶ παίστειλεν κόρεά του ἀρχήν
Χριστού Γερμανού Προστέθη τὴν λέξιν ταύτην, ἔπειτα.

Αύτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐστόθη ὑπηρέτης καὶ ὑμογένας τῆς ὑπερ-

χριστού Θεοτόκου, δὲ καὶ τῆς ἁπειρᾶς εἰς τὴν περιβολὴν
αὐτοῦ περικλεῖται μεσάνθη αὐτοῦ τοῦ Ἀκαθίτετοῦ τίμου εἴναι
τῇ δεξιᾷ θαύματος τῆς ἀγίας Τριάδος τῶν Κυριωταρχών, οὐ-
θεὶς εὑρίσκεται: τὸ θυντεύον τῆς θυμιατούγενῆ εἰκόνας «Ἐγ-
γόνητοῦ» τοῦ Ἑπαγγελίου τοῦ ἀγίου θυντεύοντος πάντα φρεστά:
καὶ μεταπέποντος, προσεκρεμενού εἰς τὰ τέλη τοῦ Ηρακλείου γε-
ρίου τὴν λέξιν «Ἐγένετο θεός τοῦ τριάντα τριῶν τῆς Θεοτόκου.
Ηρακλείου τὴν τοντούγενην τῆς θυμιατούγενης, τοῦ εἰρήνης
συνέθετε πατέρας τὸν τόλμον μωναχόν πατέρα τοῦ θυμιατού γε-
τολεξεῖ! σύρωτε:

«Ἐγὼ ἔχω παλλὰ καὶ πλῆθος συγένεων πατέρας τὸν πατέρα καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, καὶ λαζανίας τὰς γενέτων τὰς
Πρωταρχητάτους τοῦ Απολατού μαρτύρων τὰς γενέτων της Ρωμα-
σικήν. Τοῦτο τοῦτον τοῦ Απολατού μαρτύρου τοῦ Απολατού τοῦ
τοῦ «Ἀκαθίτετοῦ Γερμανού» εἶθεν εὑρίσκεται: καὶ τοῦ
·Εγένετο τὸ πρότιο θυμητοῦ ἐν τῷ Ερφού Ναῷ τοῦ Ἀκαθί-
τετοῦ Γερμανού τῆς Θεοτέκον τῷ 20η Νοεμβρίῳ, τημέραν Δευ-
τέραν καὶ πέμπτην ὥρην τῆς θυμιατούγενης 1934.
Ἐν τῇ Ιερᾷ Λαζαρίν τῆς Ἀγίας Πετρούπολες τῶν Κυριωτ-
αρχῶν τοῦ Ἀγίου Ὄρους Ἀθωνά.

Περιγραφὴ τῆς θυμιατούγονοῦ εἰκόνος τῆς υ-
περαγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀεταριθένου Μαρίας τῆς «Ἐγγυητοῦ»
καὶ τῆς θέσεως τοῦ Σπηλαίου.

H θυμιατούγονος τῆς ἀντίτιτης θεοτόκου είναι πολὺ^{τόπος}
παλαιός, παραποτάτης τηγανί Θεοτέκον μὲν τούτων
αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐστόθη ὑπηρέτης καὶ ὑμογένας τῆς ὑπερ-

卷之三

Ἐξ αὐτῆς τῆς Θαυματουργοῦ Ἀγίας Εἰκόνος τῆς «Ἐγγυητοῦ» τοῦ Ἀκαθίστου Υμνου τῆς Θεοτόκου, ἐξωγεαφήδη ἀντίτυπον, ύπὸ τοῦ συγχραφέως τοῦ παρόντος βιβλίου ταπεινοῦ Μοναχοῦ, ὅπερ ἐστάλη εἰς τὴν αὐλόπολιν Στρέζοβαν νῦν Δάφνην τῶν Καλαβρέντων τῆς Πελοποννήσου

三
五
七
九
十一
十三
十五
十七
十九
二十

EAYAMA

**“H ἐμφάνισις τῆς ‘Υπεραγίας ἐνδόξου Δεσποί-
νης ήδων Θεοτόκου καὶ ‘Αεταρχένου Μαρί-
ας, εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ «‘Ακαθίστου οὗμον»
ἐν τῇ ιερᾷ Μονῇ Μεγίστης Λαύρας τοῦ ἀ-
γίου Ὁρούς Αθωνος εἰς τὸν αἶγον
·Ιωάννην τὸν Κοιζούντα**

Περὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἀγίου Ὁρού Αὐτὸν εἶπεν ἡ αἱρέτην συνοδος.

τειχίων ορού, δικαίων ἄρχων γνωτατής ή τῆς μητρὸς του εἰς τὰ πέ-
ρατα τοῦ αὐτού, φέρων συγάμιον τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγίου»,
εἰς τὸ πλήθεος τῶν ἐν τῷ φύγονταν ἔργοιν.

“Η εἰς τὴν θεότην τελέσαν κατεύθυνταν ξυνθέσεις γίνεται: διὰ μέχις
μένοντος ἀρχομένης ἐκ τῆς Μονῆς Μεγίστης Λαζάρου, ἐκ
τῆς τε τοῦ αὐτοῦ Παύλου καὶ τῆς ἱερᾶς τῆς ἁγίας Τριά-
δος τῶν Κυριοκαλυπτῶν καὶ τῆς Στήρης ἁγίας Ἀννης. ‘Ο-
δεύων τις τὴν ἀπελάθην τοποθετίαν (Κεφάλη νερά) θράψει εἰς τὸ
τέμπατον, ἐνθιτικά παπαγάλης ἐπιτιθέμενον θυματάσιαν αρρώστην μὲ πολ-
λούς καρκουνώδεις καὶ σέοις γένων ἀπθονώτατον. Ενταξθεῖ εἰγυαί
τοτέ ποτε πολλούς ἀκμάτων δελλίσιν ἐπαναγεννήσειν τοῦ «Χρ-
ιστᾶς Γεώργη», τεμαγνύμενον δὲ ἐπ’ ἄνθρακας μεγα-
λοπλάτυνος Δημητρίου. Εἴγεθεν καὶ ξινωπήγενος παγγίτεν
τείχειν ὑπάρχειν πάλειν. Η θέσις αὗτη κείται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς
N.A. κατόπιν τοῦ εἰς τοῦ πρόποδος τοῦ “Αθωνού”. Ή τοποθετεῖται
τοῦτη πολλάκις παρέχουσα τὴν τέλετην καταλείπει: Κεραστέ,
εἴπειτο τὸ πάλαι: τῇ «Οὐρανόπολει»· ών δὲ οἱ μαντικοὶ τοι-
μένοι: τομένοι Κεραστέ.

Καὶ πολλοί! μὲν τῶν εὐεργέτων πρωτευηγέτων χάρις εὐλαβεῖς, ἀνέρχονται πεντή τέσσαρας οὐαψεῖς διάφοροι, ἐνίστε οἱ καὶ

μανδήλης: σιν γηπωμένων έπι τῆς θαλάτσης. Αἱ Μεναι! ὡς ἀγ-
λής εἰς λευκοῦ ἀκτινοθάλασσας ὅπε τὴν ἀστράψει τούς φίλους· αρχή-
μονι τὸν εἰρωδωτός πρέπεις καὶ τερμούς ἔκτείνοντας· αὐτὸς δὲ κατ-
τάς θειεθήνεις καὶ απαλήγοντας· εἴς τὴν Σεβασσαν.
Τὸ περιερχόντας εἶνας ἀπεργον εἴς τὸν ἀπέργαντον ὁρμῶν-
τα. Στρέφει τοὺς ὄφελαμένους τους καὶ δρᾶ πανταχοῦ αερόν·
ἔτι οὐδὲ τοῖνες· ὑπερεγγράφων τούτους οὐδὲ τὴν γέννησιν οὐ
τοῦτον γένεται πάντας. Οὐ "Οὐληπτος, οὐ Κίτιαντος, οὐ
λαστράς οὐ πάντας θεοτοκίας, οὐερώτων αὐτοῖς πράγματις εἰναντίον
τοῦτον. Αἱ νῆσοι· τοῦ Αἰγαίου Αηγαίου, "Ιμβρος, Θάσου,
Ανδραμυθρέας, Ακύρου, Θράκη, τὰ τετρά τῶν Λαρησίωντας καὶ
αἱ Βέρεις· Λαπτανέας, Φανίγοντας· οὗτοι λέμενοι πλέοντες. Ἐκεῖθεν
ἔτει τὴν Χαλλίδας· καὶ γεράνιοντας παρεργάτες· τὰς δύο ἐπέργατας πατέρας
εξακτυλοποιεῖς· οὐδὲ τὸ Παλαιόντας Σαραντίας (Παλαιόντας καὶ Νιμωνίαν). Οπερ-
αν, μεγαλεῖσιν αὐτοῖς Ηέπιον παραποτάσσει· τὰς ακάλας τούτοις

Ալուսոց, շաբերձմանս ուսն թէ չդիրէց ոչ անձնէ:-
Տիքտ, Տիքտ: Թէ ըշառաւանէվէց թայ սկզբանը: Տօչա: "Աթա, աչ: Ռ-
բարչիքան հերթական էնթ աչ: Էնք: Տիք թելեւումէց թօքնա Տիք:
Կառքաւան էնթ աչ: Բայ թասնաւան կողմանաւայ, ԵՇԵ ՀԽԱԽԱՆ աչ: ՄԵ-
ՐԵՑՆ ՍՅԵՆ աչ: Պատճառաւում ԵՐԵ թիւ թիւ Աք: Շատայ Աթաման-
Քայտ: Տիք: Նուրադիր թօքնան, ՀԵՔ: Նաթիւն: ԵՇԻՄԱՆ ԵՇԻՄԱ-
ՆԱ ԽԵՎԵՐԿԵՑ: ԽԵԼԱՂԻՆՈՒՅՆ ԵՎՈՒՐԵ ՀՊ: ՑԻՄԵԿ ԵՇ-
ՄԱՄԱՐԵ աչ: Ի կըսդի թու խնդիրնեւ Տիւր: ԵՇՄ ՔՁՎԵՒՑ: ՑՇ: ՀԵ-
ՔԵՐԵՑ: ՀԵՇ թիւ ՊԱՀԱՀԵՒԾԱՆ աչ: ՊՈՎ ՀԵԿ: ԷՇՈ ԿՀԱՎԵ: ՏԱՎԱՀ-
ԵՐԵ ԵՐԵ: Ի իւսունէն ԷԿ ԵՐԵ: ԵԽԵԼԴԻ: ՇԵՐԵՎ: ՏԵ ՊԵՐԵ:-
ԲԱԼԱՀՄԵՆԸ նու չինկաս, ԽԵՎԵԲԱԽԱՆ: ՊԼԵՇՈ ԵՐԵ: ՖԻՇ ՖԱՆ ԵՎ-
ԲԻՇԱԽԱՆ: ԵՐԵ ԵՐԵ ԷԼԵՅԵՆԸ: Ի: ԽԱՐԱԲԻ ՏԱՇ ՆՇ ԱՆՇ ՀԱԼԱՐԻ
ԽԵՎԵԲԱԽԱՆ:

“**Α**θωνας ζει μῆτρος μέτρος 6^{1/2} χιλιόμετρος 5^{1/2}.

Tò ἄγιον Ὄρος "Αθωνος ἔχει υψος 2.033 μ.

Kρυσταλλωμένε "Αθινώ ! τὸ ὕψος του θρυμμάω.
και διέπων σε, τὴν δεξιὰν τού πλάστου του μηχάνω.
Τὸ φῦλος λαμβάνει τὸ ἡμέρανοῦ ή καρυδής σου πάγωτι,
και εἰς τοῦ ζήσω ψθίζουσιν οἱ πάντες σου τὰ οκτώ.
Διεσθῆται οὐκανόν τὸ μέτωπόν σου οπέφει,
τὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν τὸν καρδιγόν σου τὰ νέφη.
Κατακλυμβάει δὲν έλουσε τὸ μέγιχ μέτωπόν σου,
• Απάντειται ή θάλασσαν τὰς ξεράς τῶν πεδιών του.

W
—
W
I
—
H
—
A

**Περὶ ἔξαιρέτου τυπὸς ὀπτασίας ἀφορώσης τὸ
ἀγγελικὸν μοναχικὸν σχῆμα καὶ τὴν ἐν οὐ-**

ρανοὶς δοξαν καὶ λαμπρότητα αὐτοῦ.

Εἰς ἀρχάριος μοναχός πρὸ τοῦ νὰ καρῆ και λέγεται μέγις
καὶ ἀγγειακὸν οὐτῆμα, εἴδε μίαν δηπασίαν θυμαράσιον
καὶ πολὺν ὠφέλιμον, τὴν ὑπάξιαν ἐδιηγήθη εἰς τούτην πατέρας,
καὶ ἔχουσαν ως ἕδης:

Εἴδον, ἐλεγεν δὲ ἀρχάριος καὶ δάκιμος μοναχός ἔκεινος,
ὅτι εὑρέθην εἰς μίαν πάλιν μετέ τινος μοναχοῦ, εἰς δὲ τὴν
πόρδιν ἐκεῖνην ὑπαρκχεία μὲν καρῆ παρθένος πολὺν πλευσία, καὶ
εἰς τὴν δῆμον διατίθεται καὶ πάγκαλλος. Οἱ συγγενεῖς τῆς καρῆς
πατέρων γένουν καὶ δώσουν τεύτην σύζυγον εἰς τὸν φιλοβρεγον με-
ναχέν· οὗτος δὲ ἐπ’ οὐδενὶ λαγῳ φέρεται τοῦτο, καὶ ἐκ τῆς

θῶμας ἐντεῦθεν πάντες οἱ μοναχοί πάσῃς τάξιες καὶ κατατάξεως, ὅπερε γὰρ μὴ λυπῶντας καὶ ἀδημονῶντας εἰς τὰς εἰςτε ἔξι ἀνθρώπων, εἰςτε καὶ ἐκ δικαιοσύνης ἐπειργομένας εἰς αὐτοὺς θλίψεις ἐν τῷ μοναχῶν πολιτείᾳ καὶ νὰ μὴ ἐγκαταστήσητε τὸν πονηρόν ποτὲ εἰς τὸν πονηρόν εἰς τὸν πονηρόν εἰς τὸν πονηρόν, καὶ διατηρήσητε πάντας τὰς τιμωρίας καὶ πληγὰς ἐξαντλήσατε πάντας τὰς τιμωρίας, ἀλλὰ γὰρ καταφρονῶντας πάντας νὰ φεύγωτεν, διπλῶς ἐπειργεῖτε καὶ σχῆμα μοναχοῦ ἀγγελεῖτε· καὶ σύντομον γάρ τοι θέλω τοιούτους τοῦ Κυρίου γέμων· Ἰησοῦ Χριστοῦ, ψάλτης τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς ψάλτας τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ.

‘Η ἀνωτέρω δύνασία εὑρέθη, ἐν τῷ σπηλαῖῳ τοῦ Ἀγίου
Ἀθανασίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαζάρου, ἐν τῷ χριστι-
νύμῳ Ὁρει τοῦ Ἀθωνοῦ.

³ Έκ τοῦ Γεροντικοῦ βιβλίου περὶ ἐρωταποκρίσεων

Απελθός τριών γε Γέροντα, λέγω, Πάτερ, πῶς τινες
εἰλέπονται χρονικόν φειτούς καὶ σπαχτίχας Ἀγγέλων;
Καὶ εἴπεν ὁ Γέρων Μηχάνης ἐτοι. τέκνου, δὲ εἰλέπων
τὰς χιμαρτίας αὐτοῦ πάντοτε, οὐτοις τοισθες πάντοτε νῆφει.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὃ ἔδειλφές· Ἐγώ, πάτερ, εἰδού πρὸ τῆς
μερῶν ἔδειλφόν τινά ἐκέχειται διάμονος ἀπὸ ἔδειλφού.

Καὶ εἰπεν ὁ Γέρων αὐτῷ· Οὐ μέλω δικίμους; ἐκβιλεῖν καὶ πάθη, ἀχειρήσας, ἀλλὰ μέλω καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν, Πνυ μὲν εἰπέλητο εἰς ἐμὲ δικίμων, ἀλλὰ ἵνα καθηξίτω ἐμαυτὸν ἀπὸ κακθάρτων λογισμῶν, καὶ ἴδοι μέγχει γέγονα· ἐὰν γάρ τις καθηξίτῃ τὴν ἐκυριοῦ καρδίαν ἀπὸ κακθάρτων λογισμῶν καὶ ἀλιγώς ἐπιτελέσῃ τὰς Ὡραῖς καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ κανόνος αὐτοῦ, δῆλον, τοις τοῖς σημειοφόροις πατράσις τῇδε δικαιεῖται τῶν σύρχων ἀξιωθήσεται·

